

NACIO CATALANA
(Ideari d'aquest BUTLLETI).

E d i t o r i a l . -

Comencem el quart any de vida ! Agraïm l'escalf, la bona acollida, els comentaris que ens arriben. Ho agraim als col.laboradors i amics de tot Colombia i als de fora també i als de Catalunya.

Demanem que es dongui el maxm suport a COMUNITAT CATALANA DE COLOMBIA, que és l'entitat que patrocina aquesta publicació.

Sol.licitem amb insistència, coneixer més noms i adreces de catalans, ja que el BUTLLETI n'és el lligam més important.

Anunciem per a l'any vinent la publicació, extractada, de la "Historia de Catalunya".

Pensem seguir amb el mateix esperit que fins ara ; amb tot, s'accepten suggerencies i crítiques - i s'agrairan - .

Només ens guia un sol objectiu : C a t a l u n y a !

Carta de Barcelona. - Oct. 16/62.

..... " pel que respecta a les inundacions, hi ha coses que retraten un poble i coses que retraten els governants.

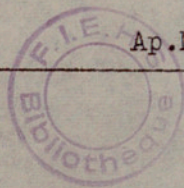
Les primeres noves, es reberen a mig matí, ja que els mitjans ordinaris de comunicació no funcionaven. Rapidament el ciutada va captar la magnitud dels estralls i les seves conseqüencies. Les autoritats estaven esperant ordres i aclariments, que si venim, que si hi aneu, que esperem el que ens manin.... en fi, els uns pels altres, res no feien

RADIO BARCELONA, llença, a mig matí, un toc de somatent (i ho dic així, doncs això semblava) i en escasses hores, surten cap a diversos llocs sinistrats, camions amb queviures, roba, medicines, homes disposats a treballar contra el llot i les runes. L'ajut fou tan efectiu, que en començar el capvespre, la consigna ja era que no s'aportés més material, ni teca, ni roba, que el que calia, des d'aquell moment, eren pessetes. I aquella mateixa nit, en cloure's l'emissió, ja en tenia recaptades, 5.000.000.-

La col.lecta restava oberta per espai de quatre dies més. Les altres emissores, també varen fer llur tasca, pero no amb la magnitud de RADIO BARCELONA, la qual, es va jugar el seu pervindre, doncs de poc no fou clausurada.

Aquests milions hagueren d'ésser lliurats al Govern civil ; les altres emissores, estaments oficials i comerç i indústria, etc, hagueren de fer el mateix. Ja tenen "ells" uns 90 ó 100 milions i l'ajut segueix arribant de tot arreu.

Va venir el general Muñoz Grande i va dir per radio i per T.V. que havia sortit cap a Catalunya impressionat per la magnitud de la desgracia, estudiant com començaria la tasca que havia d'endegar i dirigir, pero que arribant-hi, no va trobar cap problema que no hagués estat resolt o resolent-se. Seguidament, pero, un cop les autoritats " li varen veure el cul, varen dir que era femella" i agafaren les regnes, portant a terme els treballs que calien.

RADIO BARCELONA i els ciutadans, posaren en evidència l'eficàcia dels capitosts, en moments crítics i d'emergència.

L'endemà, va fer cap a Sabadell i Terrassa el Ministre de comerç i el de Finances, reunint els fabricants, als quals, pocs moments després de començar els discursos de plans i i de dir-los que farien i que els donarien i que pensaven, el representant del gremi tèxtil es va aixecar i va presentar una solució detallada dels estralls, preus de reconstruccions, temps de rehabilitació, etc.; i va manifestar que el que ells volien no eren dades a fons perdut, ni almoines; el que els calia eren crèdits a interessos moderats i a deu anys de termini i que si no era així, no acceptaven altra cosa. Quedaren de pedra! Els diaris han jugat molt amb aquesta decisió de "los gladiadores catalanes que solo piden una mano para levantarse de la arena y seguir luchando noblemente" i mantes "floritures" més. "Los catalanes yunque y martillo de la España, etc" i podria seguir amb un reguitzell més de frases d'aquest to.

El que és ben cert és que la cosa "els" ha capficat fortament.

La segona part fou l'enterrament de les víctimes, un acte popular, però al matí següent, les fàbriques que restaven en peu, a primeres hores, engegaren la sirena com de costum i els obrers entraven a la feina. Les que no estaven enderrocades, tenien el personal treient-ne les desferres o netejant les màquines o fent el que calgués. Això també va fer arrufar el nas a més de quatre. Potser volien que ploressin dies i dies, que no gosessin fer la més petita remor i que ens aclofessim en el lloc de treball i ens aconhortessim per "in aeternum"!

Novament la premsa va tornar a polsar la lira, "pueblo que llora y da cristiana sepultura a sus muertos, pero no olvida su trabajo, su fe, etc.,"

Va venir el cap d'Estat i va quedar convençut del que li havien dit els seus enviats: tothom rutllava!

Immediatament fou aprovat un crèdit de mil milions, inicial, per a la reconstrucció tèxtil. Els tres primers anys, sense interès, el quart, 2.25 % el cinquè 2.35 % i fins un 2.50 % per als darrers anys; també exempció de Duanes per a les màquines i l'utilitatge que calgui comprar a l'exterior.

Ja s'han acabat algunes naus de nova planta i els fabricants miren de superar-se en les instal·lacions. Per no perdre el ritme dels acabats, que és el ram més afectat, surten diàriament, 2 i 3 avions amb més de 2.000 quilos de peces, cap a Anglaterra, per a poder servir les comandes; cada vol, costa Ptes. 200.000.- D'altres, s'adrecen al sud de França.

El Pla del Llobregat i tota la comarca, va perdre uns cent milions de pessetes, en verdures, fruites, etc., sense comptar els arbres. Aquests pagesos, també volen crèdits, no pas demanar caritat; però volen que els crèdits siguin atorgats a les germandats i cooperatives agrícoles, per tal de fer-se entre ells mateixos, el repartiment. També demanen màquines per a explanar i netejar els camps, adobs i llavors.

Finalment. Ajut de tot Europa i de països molt llunyans, cosa que no es va produir quan els aiguats de València. Gairebé tot l'ajut era "Per als Catalans" o "S.O.S. Catalunya", "Víctimes de Catalunya" etc.,

E m i l i V e n d r e l l . Lamentem, de cor, la mort d'aquest cantaire, que sempre i en tota ocasió ens va manifestar com a patriota català.

Un gran dol per a l'Orfec Català i per Catalunya!

¿ Ja sou soci de COMUNITAT CATALANA DE COLOMBIA ?

El Comerç amb els Països Comunistes. - (Of. Prensa Euzkadi, # 3632, 5 Set.62).

De fa uns quants anys es va llençar la consigna de recomanar als països estrangers que miressin de no tenir relacions comercials amb les nacions satel·litzants i les satel·litzants, comunistes. La consigna venia del país " que havia estat el primer en vèncer el comunisme salvant amb això a Europa i a tot l'Occident " perquè de sota ma, comerciava amb la Rússia comunista i tot el seu equip. Ningú no en feu cabal i els autors de la consigna seguiren negociant amb l'Est. El trafic, en ambdós sentits, ha anat augmentant i el "Boletín Informativo del Banco Central" que s'edita a Madrid, dóna les xifres següents que es refereixen solament als dos primers mesos de l'any en curs :

<u>P a i s o s</u>	<u>Importacions</u> (en m i l i o n s de	<u>Exportacions</u> (p e s s e t e s)
Alemanya Oriental	8.2	22.5
Bulgària	11.2	7.1
Txecoslovaquia	42.4	46.
Hongria	12.6	18.7
Polònia	46.2	27.3
Romania	-	0.36
U.R.S.S.	4.4	97.7
	<hr/>	<hr/>
	125.	219.65
Iugoeslavia	16.1	66.7

Retall de diari : Jersey City. New Jersey. Oct. 25. (UPI.) Els estivadors locals es negaren avui a descarregar un vaixell espanyol de passatgers, perquè portava un carregament d'oli d'oliva, destinat a Cuba. L'acció va deixar aquí, varats, a 86 passatgers del "Guadalupe".

El vapor de la línia Transatlàntica Espanyola, va quedar fondejat entre Brooklyn i l'illa Staten, mentre els consignataris i l'Associació Internacional d'Estivadors, discuteixen l'afer.

C o m e r ç . - Entre l'Estat Espanyol i l'Estat Comunista Cuba, hi ha un bescanvi de mercaderies (oli - tabac) que val més de quatre milions de dolars (dels diaris).

D e C a r a c a s . - Oportunament, varem rebre un magnífic programa de la Festa Major, celebrada el mes d'agost passat.

D e M e x i c D. F. - Rebuda la revista de l'Orfeó Català, portantveu dels catalans de Mexic, del mes d'agost.

A Caracas i a Mexic, g r a c i e s !

Acabament. - Del "Programa de Formació Política. (FET i JONS) " . -

P. For qué será precisament con este grupo de naciones ?

R. Forque precisament por ser de origen hispánico, son las que en el mundo han mantenido con más fuerza la teoría de la superioridad de los valores eternos frente a una idea materialista y liberal de la vida, sostenida por algunas naciones que se agrupan al otro lado.

Plana 138.

P. Entonces nuestro Imperio será más bien ideológico que territorial ?

R. Sí, más bien, aunque para llegar a él necesitamos de ciertas reivindicaciones territoriales que merman nuestra potestad de regir !

P. Pues como se incorporan los pueblos de América al destino común ?

R. Como naciones independientes que son, pero unidas a nosotros por la Religión, la cultura y la sangre, vínculos más fuertes que la misma tierra.

P. Como podemos conseguir entonces las reivindicaciones necesarias ?

R. Mediante tratados políticos o mediante las conquistas, aunque en principio para imperar, hay que conquistar.

P. Qué necesitará entonces España para llegar al Imperio ?

R. Una gran fortaleza interior asegurada por una economía independiente, crecido número de habitantes, una cultura elevada y un gran Ejército de Tierra, Mar y Aire.

P. Y qué más ?

R. Una gran compenetración con Portugal y los pueblos de América, ya que con nosotros componen la Hispanidad, o sea el grupo de naciones que en el mundo tienen un destino común imperial.

Plana 139.

P. Es seguro que España alcance éste su Destino de Imperio ?

R. Seguro, si sabe aprovechar la conjuntura histórica.

Plana 140

P. Quién pues deberá acometer la revolución ?

R. Según José Antonio " la revolución es la tarea de una resuelta minoría inasequible al desaliento.

P. Pero de una minoría por sí sola ?

R. No, mandada por un jefe que sea capaz de " revelar al pueblo - incapaz de encontrarlo por sí en cuanto a masa - su auténtico destino " .

P. Entonces las revoluciones las hacen los pueblos o los Jefes ?

R. Los Jefes, apoyados por una minoría, " ya que el pueblo que necesita una revolución carece de la claridad y del ímpetu necesario para amarla y realizarla".

P. Entonces, cual debe ser la actitud del Jefe cuyo pueblo necesita una revolución ?

R. " La de servir a su pueblo, pero no obedecerlo " .

P. Quieres explicar eso ?

R. Sí ; porque servirlo " es ordenar el ejercicio del Mando hacia el bien del pueblo, aunque el pueblo mismo desconozca cual es su bien " ,

Plana 144

P. Entonces, como será el Estado que cree la Falange ?

R. Como ya se ha dicho, un Estado totalitario que no somete a discusión las verdades permanentes, sino que cree en ellas y las sirve.

P. Qué es en principio un estado totalitario ?

R. El que no admite la existencia del sufragio universal, ni de los partidos políticos, ya que busca en sus propias razones históricas o vitales la justificación de su existencia y al servicio de estas razones examina toda la organización del Estado.

P. Pero todos los estados totalitarios son buenos ?

R. No, sino aquellos que sirven a razones de valor universal.

P. Por qué se llama totalitario nuestro Estado ?

R. Porque todo en él, el hombre, la economía y el Estado mismo, estarán al servicio de estas razones y de las verdades permanentes en las que cree.

Encara segueixen moltes bajanades més, pero, resolem acabar. - Prou !